

Prof. iR. Dr. Dipl. Ing. Josef Hohenecker

a bécsi Agráregyetem (BOKU) Agrárvégzettségűek Szövetségének elnöke

Vitéz dr. Hajdu Frigyesre, mindenki Frici bácsijára emlékezem.

Az alábbiakban olvashatók nagyon személyes emlékek, amelyek nem sorolhatók az objektív életrajz kategóriájába – szakmai életrajziba pedig végképp nem, hiszen erre nálam sokkal elhivatottabbak is vannak. Az időrendi sorrendet sem tartottam be mindig.

Első találkozásunk a 80-as évekre datálódik, amelyre egy kirándulás alkalmával került sor, mely alkalommal szóba került a Mezőgazdasági Szakemberek Klubja. Szóba elegyedtem Frici bácsival, s a beszélgetés során kiderült, hogy ez a klub hasonló szerepet tölt be Mosonmagyaróváron, mint nálunk az Agrárvégzettségűek Szövetsége. Címet cseréltünk, felvázoltuk a szóba jöhető közös tevékenységeket, melyek közül a legjobb lehetőségnek a szakmai kirándulások tűntek. A szövetség legközelebbi elnökségi ülésén ezt fel is vettem, mely javaslat nagy egyetértésre talált. Az első kirándulást Unterradelbergbe, egy sörfőzdébe tettük, ahol az „Eggerbier” készül, valamint egy Wachau-beli borospincét látogattunk meg. A magyar egyetemek többsége akkoriban saját busszal rendelkezett, de a szűkös anyagi lehetőségek miatt ezek műszaki állapota hagyott némi kívánnivalót maga után. Oda útban az autópálya emelkedőjén sebességünk jóval 50 km/h alá süllyedt, miközben a magunk mögött hagyott fekete füst egyre sűrűbbé vált.

A viszontlátogatáskor teljességében megismerhettük és élvezhettük a magyar vendégszeretetet. Az asztalok roskadoztak a feltálatl étel alatt. Egy zenekar tánczenét játszott. Ebben az időben alapították meg nálunk a Nemzetközi Kapcsolatok Központját. Én voltam az Agrárgazdasági Intézet kapcsolattartója, mely tisztségemben tárgyalást folytattam egy a BOKU és a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Egyetem – mely a BOKU alapító egyeteme - között megkötendő partnerségről. Frici bácsi, mint tapasztalt tolmács segített ebben. A BOKU rektorának mosonmagyaróvári látogatásakor tisztáztuk a formai követelményeket és a későbbiekben aláírtuk a megállapodást. Az egyik ezt követő nyáron főiskolai kurzust szerveztem Mosonmagyaróváron, mely során Frici bácsi volt a segítőkész tolmács. Ezen kívül az Erasmus és Ceepus programok mezőgazdasági szakmai koordinátora is voltam. E tisztségemben is többször tartottam előadást Mosonmagyaróváron, mely alkalmakkor is Frici bácsi volt a szakavatott tolmács. Viszonzásként a nálunk vendégeskedő magyar oktatókat és hallgatókat patronáltam.

Megdöbbenéssel értesültünk Frici bácsi szívpanaszairól. Fitnesszedzőnek egy kutyát vásárolt, mely könnyörtelenül naponta sétára ösztönözte. Ennek ellenére nagyon korán elveszítettük őt.

Ezekben a napokban emlékezünk a pánerurópai piknikre, amely 25 évvel ezelőtt, 1989. augusztus 19-én, a magyar-osztrák határon a vasfüggöny leomlását idézte elő. A Frici bácsival folytatott számos beszélgetésben esett szó erről a történelmi eseményről, mely elősegítette e forradalmi átalakulás jobb megértését. Mindezért köszönettel tartozom neki. Megtisztelő számomra, hogy a Hajdu Frigyes Emlékbizottság tagjaként hozzájárulhatok Frici bácsi emlékének megőrzéséhez.